

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/421-0/2014
Érkezett:	2014 MÁRC 04.
Példány:	3
Melléklet:	3 x 8
Kezelőiroda:	leu

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti u. 35.

a Fővárosi Törvényszék
1055 Budapest,
Markó u. 27.

útján

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KEZDŐIRATON	
12.	
FÖLAJSTROMSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2014 FEBR 21.
PÉLDÁNY:	IV:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FÖLAJSTROMSZÁM:	13370/13
UTÓIRATON:	

a Nemzeti Munkaügyi Hivatal
indítványozó (1086 Budapest, Kálvária tér
7.)

Dr. PATAY GÉZA

ügyvéd

Dr. CSER PALKOVICS TAMÁS

alkalmazott ügyvéd

képviseli

dr. Patay Géza ügyvéd

alkotmányjogi panasz indítványa.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti u. 35.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Nemzeti Munkaügyi Hivatal (1089 Budapest, Kálvária tér 7.) – az I/1. szám alatt mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. Patay Géza ügyvéd [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 4.1, 4.2 és 4.4 pontban előadott indokok alapján állapítsa meg a Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számon hozott végzésének Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az sérti – részben az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel - az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését.

Másodlagosan kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 4.3 pontban előadott indokok alapján állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: „Pp.”) 233. § (1) bekezdésének és a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontjának az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközését és semmisítse meg azokat.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

1. A Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számon 2013. december 4. napján hozott végzése.
2. A Pp. 233. § (1) bekezdése és a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog, valamint az Alaptörvényben XV. cikk (1) bekezdésében biztosított alapvető jog (miszerint „A törvény előtt mindenki egyenlő”), amely a diszkrimináció tilalmának alapelvén nyugszik.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A [redacted] rendű, az [redacted]
rendű, a [redacted] Kft. III. rendű, és [redacted]

[redacted] rendű és a [redacted]

[redacted] VI. rendű felperesek 2010. június 7. napján kelt keresetlevelükkel felmondás érvénytelenségének megállapítása és vállalkozói díj megfizetése iránt kereseti kérelmet terjesztettek elő az indítványozóval, mint alperessel szemben a Fővárosi Törvényszék (korábban a Fővárosi Bíróság) előtt. A Fővárosi Törvényszék előtt az elsőfokú eljárás 12.G.41.537/2010 szám alatt volt folyamatban (jelenlegi ügyszám: 12.G.43.379/2013).

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának Kollégiumvezetője 2011.G.Koll.X.B.60. szám alatt 2011. július 28. napján hozott egyedi döntésével a Pp. 386/B. §-a alapján elrendelte az ügy soron kívüli ügyintézését. A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának Kollégiumvezetőjének 2011.G.Koll.X.B.60. számon hozott döntését a jelen indítványunkhoz I/2. szám alatt mellékelten csatoljuk.

A Fővárosi Törvényszék a 12.G.41.537/2010/97. számú részítéletében kötelezte az indítványozót, hogy fizessen meg egyetemlegesen az I., III., IV., V. és VI. rendű felperesek részére 180.900.000,- (azaz százszáznyolcvanmillió-kilencszázezer) forintot és kamatait. A Fővárosi Törvényszék a 12.G.41.537/2010/97. számú részítéletét a jelen indítványunkhoz I/3. szám alatt mellékelten csatoljuk.

A Fővárosi Törvényszék ezt követően a 12.G.41.537/2010/106. számú végzésével a 12.G.41.537/2010/97. számú részítélettel el nem bírált kereseti kérelem vonatkozásában a per tárgyalását a részítélet jogerős elbírálásáig felfüggesztette.

Az indítványozó 2013. március 23. napján fellebbezést terjesztett elő a fent hivatkozott részítélettel szemben a Fővárosi Ítéltáblánál.

A Fővárosi Ítéltábla a 14.Gf.40.275/2013/4. számú, 2013. július 4. napján kelt részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezéssel támadott rendelkezéseket pedig helybenhagyta. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.275/2013/4. számú részítéletét 2013. július 30. napján vette kézhez. A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.275/2013/4. számú részítéletét a jelen indítványunkhoz I/4. szám alatt mellékelten csatoljuk.

Az indítványozó a Kúriához 2013. szeptember 18. napján érkeztetett felülvizsgálati kérelmében kérte a Kúriát, hogy a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.275/2013/4. számú részítéletét (a Fővárosi Törvényszék 12.G.41.537/2010/97. számú részítéletére is kiterjedően) vizsgálja felül, és a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálattal támadott részítéleteket egészben helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára. **A Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számon 2013. december 4.**

napján hozott végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasította azzal az indoklással, hogy a felülvizsgálati kérelem elkésett. Az érkeztetőbélyegzővel ellátott felülvizsgálati kérelmet I/5., míg a Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számon hozott végzését a jelen indítványunkhoz I/6. szám alatt mellékelten csatoljuk.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.1

A Pp. 104/A. § (1) bekezdése értelmében a napokban megállapított határidőbe nem számít bele a törvénykezési szünet időszaka. Ugyanezen szakasz (2) bekezdésének a) pontja értelmében az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket nem lehet alkalmazni, ha törvény valamely eljárásra, vagy valamely percselekményre soron kívül történő eljárást ír elő. A Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzésében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az eljárás soron kívüli intézése törvény előírásán alapul, annak ellenére, hogy a soron kívüli eljárást a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának Kollégiumvezetője rendelte el.

Álláspontunk szerint a Kúria fenti jogértelmezése téves, hiszen a Pp. 386/B. §-a kizárólag azt írja elő, hogy a kiemelt jelentőségű pereknél az elsőfokú bíróság köteles (kérelem hiányában is) elrendelni az ügyek soron kívüli intézését. Megítélésünk szerint a kiemelt jelentőségű pereknél nem „*ipso iure*” soron kívüliségről van szó, hiszen az nem a törvény konkrét rendelkezéséből, hanem egy egyedi bírósági (vezetői) intézkedésből fakad. Ennek elmaradása esetén soronkívülség nem keletkezik. A vizsgált esetkör tehát teljesen különbözik a Pp. más rendelkezéseitől, ahol a soronkívülség egyértelműen a Pp. konkrét rendelkezéséből ered [pl. Pp. 125. § (4), 129. § (4), 156. § (3), 302. § (2), 333. § (1)-(2), 344. § (2), 353. § (4), 363. § (1) és 370/A. § (1) bekezdése]. Mindezek alapján álláspontunk szerint a Kúria téves jogértelmezése vezetett ahhoz, hogy végzését a Pp. 104/A. § (2) bekezdésében foglalt kivételt megállapító szabály alkalmazására alapította, és így a felülvizsgálati kérelmet elkésettség okán hivatalból elutasította. A Kúria ezen téves jogértelmezése, és az arra alapított végzése sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát.

4.2

Abban a nem várt esetben, ha a tisztelt Alkotmánybíróság nem osztaná az indítványozó 4.1 pont szerinti álláspontját, és értelmezése szerint az eljárás soron kívüli intézése törvényi rendelkezésen alapul és a Pp. 104/A. § (2) bekezdésében foglalt kivételt megállapító szabály alkalmazandó, úgy álláspontunk és a Pp. 104/A. § (4) bekezdése alapján erre a feleket **külön** is figyelmeztetni kellett volna. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezés a Pp. 104/A. §-án belül külön figyelmeztetési kötelezettséget ír elő.

Ezzel kapcsolatosan a Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzésének indoklásában kifejtette azon álláspontját, miszerint „Az elsőfokú bíróság 12.G.41.537/2010/31. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a szükséges mértékben tájékoztatta is a feleket arról, hogy a per elbírálása a

kiemelt perértékű ügyek szabályai szerint történik, és erre tekintettel az ügyben soron kívüliséget rendeltek el". A Fővárosi Bíróság 12.G.41.537/2010/31. számú tárgyalási jegyzőkönyvét a jelen indítványunkhoz I/7. szám alatt mellékelten csatoljuk.

Álláspontunk szerint ezen bírói jogértelmezés teljes mértékben téves, hiszen a Pp. 104/A. § (4) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy **nem a soronkívüliségről köteles a bíróság a feleket tájékoztatni, hanem a Pp. 104/A. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásáról, azaz arról, hogy a konkrét perben a Pp. 104/A. § (1) bekezdése szerinti határidő kedvezmény a (2) bekezdés alkalmazására figyelemmel nem illeti meg a feleket.** Ilyen konkrét, a határidő kedvezmény alkalmazásának kizárásáról tájékoztató figyelmeztetést az ügyben eljáró egyetlen bíróság sem intézett a felekhez, ezzel elmulasztva a törvényben előírt külön figyelmeztetési kötelezettségük teljesítését.

Erre figyelemmel a kivételt megállapító szabály az érintett perben nem volt alkalmazható, ezért a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő megállapításánál a törvénykezési szünet időtartamát megfelelően figyelembe kellett volna venni a Kúriának. **Ez azt jelentette, hogy a konkrét ügyben a felülvizsgálati kérelem benyújtásának határidejébe a törvénykezési szünet időtartama nem számított bele, azaz a konkrét ügyben a felülvizsgálati kérelem benyújtásának határideje 2013. augusztus 20. napját követő 30. napon, azaz 2013. szeptember 19. napján telt le. A felülvizsgálati kérelem benyújtására ezt megelőzően, 2013. szeptember 18. napján került sor.**

Véleményünk szerint továbbá a Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzésének indoklásában tett azon megállapítása, hogy „A jogi képviselővel eljáró fél tekintetében pedig a jogszabály szövegére vonatkozó tájékoztatási kötelezettség nem terheli a bíróságot” , téves és diszkriminatív, hiszen ilyen szűkítést a Pp. 104/A. § (4) bekezdése nem tartalmaz, szemben más esetekkel, amikor a Pp. kifejezetten különbséget tesz a jogi képviselővel, illetve a nélkül eljáró felek között a bíróságot terhelő tájékoztatási kötelezettség tekintetében (pl.: Pp. 7. § (2) bekezdés és 157/A. § (2) bekezdés). Megjegyezzük, hogy álláspontunk szerint a jogalkotó célja sem az volt, hogy a Pp. 104/A. § (4) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettséget leszűkítse, hiszen akkor ezt a megszorítást a törvény szövege explicit verbis tartalmazná, ahogyan azt más esetben kifejezetten tartalmazzák is a Pp. fent hivatkozott bekezdései.

Mindezekon felül álláspontunk szerint a Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzése sérti a jogegyenlőség Alaptörvényben XV. cikk (1) bekezdésében rögzített alapelvét és diszkriminatív az indítványozóval szemben, hiszen tévesen, és törvényi felhatalmazás nélkül tesz különbséget a jogi képviselővel, illetve a nélkül eljáró felek esetében irányadó bírói figyelmeztetési kötelezettség tekintetében.

A jelen 4.2 pontban foglaltakat összefoglalva tehát álláspontunk szerint a Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzésével – téves és diszkriminatív jogértelmezése okán – jogellenesen sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát, tekintettel arra, hogy ezzel indítványozó elesett attól a jogától, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmét érdemben elbírálja.

4.3

Arra a nem várt esetre, ha a tisztelt Alkotmánybíróság nem osztaná az indítványozó 4.1 vagy 4.2 pontban kifejtett álláspontját, az alábbiakat adjuk elő.

A Pp. 10. § (1) (a) pontja szerint első fokon ítélezik a járásbíróság, a közigazgatási és munkaügyi bíróság, valamint a törvényszék.

Álláspontunk szerint a Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzését első fokú bírósággént hozta meg, tekintettel arra, hogy az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem elkészítése kérdésében soha, egyetlen bíróság sem hozott döntést a Kúria döntését megelőzően.

A Pp. 233. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság határozata ellen – amennyiben a törvény ki nem zárja – fellebbezésnek van helye.

A Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha a határozatot a Kúria hozta.

Álláspontunk szerint a Pp. 10. § (1) bekezdésének a) pontja útján a Pp. 233. § (1) bekezdése és a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja együttesen sértik az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jogát, tekintettel arra is, hogy a Pp. nem ad lehetőséget arra, hogy a Kúria téves jogértelmezésen alapuló (és az Alaptörvénybe egyébként nem ütköző), és nem az ügy érdemében, hanem eljárásjogi kérdésben hozott döntése ellen megfelelő jogorvoslattal éljen.

Így tehát, amennyiben a tisztelt Alkotmánybíróság nem osztaná az indítványozó 4.1 és 4.2 pontban kifejtett álláspontját, úgy kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pp. 233. § (1) bekezdésének és a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontjának az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésébe ütközését és ebből fakadóan semmisítse meg azokat.

4.4

Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Megítélésünk szerint az alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésének Alaptörvényben és az Abtv.-ben meghatározott valamennyi feltétele fenn áll, ezért nem látjuk a jelen indítvány befogadásának és elbírálásának alkotmányjogi akadályát.

Az Alkotmánybíróságnak a 1001/2013 (II.27.) AB Tü. határozattal megállapított ügyrendje (a továbbiakban: „Ügyrend”) 32. § (3) bekezdésének a) pontja szerint az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye a Kúria

felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntésével szemben, ha a kúriai elutasítás indoka a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása volt.

Véleményünk szerint az Ügyrend 32. § (3) bekezdésének a) pontjában foglaltak célja az lehetett, hogy az egyértelműen, a jogszabályok megfelelő értelmezése alapján is elkészített felülvizsgálati kérelmek esetén zárja ki az alkotmányossági vizsgálatot, így ezen szabály nyilvánvalóan nem terjedhet ki olyan ügyekre, ahol a bíróság téves és Alaptörvény-ellenes jogértelmezéséből fakad a felülvizsgálati kérelem elkészítségének megállapítása.

Álláspontunk szerint az Ügyrend 32. § (3) bekezdésének a) pontjának azon előírása, miszerint a felülvizsgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztásán alapuló Kúria határozat ellen nincs helye alkotmányjogi panasz benyújtásának, a jelen ügyben nem alkalmazandó, tekintettel arra, hogy a Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számon kiadott végzése tévesen állapítja meg a felülvizsgálati kérelem elkészítségét, tehát az indítványozó felülvizsgálati kérelme – álláspontunk szerint – tényszerűen nem késett el.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Pp. 233. §-a alapján fellebbezésnek nincs helye a Kúria határozatával szemben, valamint a Pp. 271. § (1) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha a határozatot a Kúria hozta.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban a Kúria előtt, és az indítványozó perújítást nem kezdeményezett.

Kelt: Budapest, 2014. február 20.

Dr. PATAY GÉZA
ügyvéd
Dr. CSER PALKOVICS TAMÁS

Nemzeti Munkaügyi Hivatal
Indítványozó
Képviseli: dr. Patay Géza ügyvéd

Mellékletek:

- I/1. Ügyvédi meghatalmazás
- I/2. A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiumának Kollégiumvezetőjének 2011.G.Koll.X.B.60. számon hozott döntése
- I/3. A Fővárosi Törvényszék a 12.G.41.537/2010/97. számú részítélete
- I/4. A Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.275/2013/4. számú részítélete
- I/5. Érkeztető-bélyegzővel ellátott felülvizsgálati kérelem
- I/6. A Kúria Pfv.V.21.416/2013/3. számon hozott végzése
- I/7. A Fővárosi Bíróság 12.G.41.537/2010/31. számú tárgyalási jegyzőkönyve
- I/8. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról.